

процедурного забезпечення з метою підвищення ефективності застосування процедур аудиту. Це передбачає процес зменшення інформаційного ризику до прийнятного рівня, виходячи з критеріїв достатності та доказовості аудиторських процедур, діапазону та ризику їх застосування.

У результаті обґрунтована доцільність поєднання процедур аудиту для визначення характеру, розміру помилки, ідентифікації рівня суттєвості викривлень як на рівні фінансової звітності в цілому, так і на рівні тверджень за класами операцій, залишків на рахунках та отримання мультиплікативного ефекту.

Література

1. Рудницький В. С. Використання аналітичних процедур у процесі прийняття рішень в аудиті / В. С. Рудницький // Вісник Львівської комерційної академії. Серія «Економічна». – 2014. – Вип. 44. – С. 153–158.
2. Проскуріна Н. М. Соціологія аудиторських процедур / Н. М. Проскуріна // Наукові записки. Серія «Економіка». – 2011. – Вип. 18. – С. 210–218.
3. Проскуріна Н. М. Ефективність аудиторських процедур: критерії та чинники впливу на їх вибір / Н. М. Проскуріна // Часопис економічних реформ : наук. – вироб. журнал. – 2011. – № 4. – С. 170–175.

УДК 657.13.1(1)

РОЗВИТОК ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

Баранський О. – ст. 3 курсу, ОП-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Сисоєва І.М.

Вінницький навчально - науковий інститут економіки THEU

В більшості випадків сучасні науковці спрямовують свої дослідження на проблеми та перспективи, які існують у системі бухгалтерського обліку, а також на процес його реформування. А ось на розвиток обліку в Україні не приділено достатньо уваги, тому вважаємо за потрібне провести дослідження розвитку бухгалтерського обліку в Україні.

Дослідженням розвитку системи обліку в Україні займалися: М. Пушкар, Л. Нападовська, В. Пархоменко, Ф. Бутинець, О. Петрук, М. Остап'юк, М. Чумаченко та інші.

Дослідивши дану тему, розвиток обліку можна поділити на етапи:

- 1) зародження обліку в часи Київської Русі;
- 2) розвиток бухгалтерського обліку за період козацтва;
- 3) облік в період XIX століття;
- 4) розвиток обліку у XX столітті;
- 5) розвиток обліку в незалежній Україні та його реформування.

Вперше ідеї української бухгалтерії зародилися в монастирях, у період Київської Русі, під впливом візантійської наукової думки. Облік в монастирях був організований за принципом камеральної форми. Об'єктами обліку була готівка, доходи, видатки, а також дебіторська і кредиторська заборгованість [1, с. 35].

У період козацтва в Україні панували ідеї італійської бухгалтерської школи. В той момент, на Україні були добре відомі праці Л.Пачолі «Трактат про рахунки і записи», В. Котрулі «Про торгівлю і досконалого купця», які широко використовувались особами, що вели облік.

На Запорізькій Січі облік всього майна, доходів і видатків вели скарбник січового скарбу (шафар) та його апарат, до якого входили два шафари, два підшафарії та кантаржей. Скарбник і його підлеглі вели облік доходів і видатків у спеціальних книгах. Окремо велась книга обліку касових операцій і матеріальних цінностей. Завершальним етапом

облікових робіт був процес складання звіту кошовому отаманові та козацькій раді [2, с. 55 - 56].

В Україні, особливо в другій половині XIX ст., значну увагу починають звертати на економічний бік життя: створюються позичкові каси, кооперативно-кредитні товариства. Облік вступає на новий шабель свого розвитку. В бухгалтерській науці визначилися три напрями діяльності: 1) висвітлення в літературі рекомендацій з дотримання правил бухгалтерського обліку на підставі вже існуючих шкіл; 2) науковий пошук та виникнення реформаторських течій; 3) початок клопіткої наукової розробки питань рахівництва.

На початку XX ст. після Лютневої та Жовтневої революцій в Україні засновуються кредитні спілки з досить невеликим вступним внеском – 10 золотих, невисокою процентною ставкою – 10 %. Основною формою розрахунків за кредитами та іншими операціями був вексель.

В 1923 р., під час панування більшовиків, був створений єдиний орган управління соціалістичним обліком – центральне управління народногосподарського обліку ЦСРП. Значним досягненням того часу була розробка рахункового плану – на підставі якого було обґрунтовано економічну характеристику рахунків, в якій зазначались методи оцінки окремих видів господарських засобів, взаємозв'язок між рахунками [2].

За весь період існування радянської влади бухгалтерський облік будувався не на економічних, а на суто політико-ідеологічних централізованих засадах. Після 1953 р. в обліку спостерігалася певна стійкість. Були значні досягнення в галузі господарського розрахунку, обліку витрат і калькулювання собівартості продукції, механізації, а потім автоматизації обліку, його централізації. Пізніше формується українська бухгалтерська школа. Створюються спеціалізовані вищі навчальні заклади в Києві, Харкові, Одесі, Тернополі.

Облікова система, що склалася в той період,

повністю відповідає моделі функціонування планової економіки і була достатньо ефективною в тих умовах, але виявилася не пристосованою для відображення господарських фактів в нових економічних умовах. Тому при здобутті незалежності, в Україні розпочато формування нової національної системи бухгалтерського обліку, відповідно до ринкових умов господарювання. 1992 року Президентом України видано Указ «Про перехід України до загальноприйнятої міжнародної практики системи обліку і статистики». На підставі цього указу Кабінет міністрів України постановою №326 від 4 травня 1993 затвердив «Концепцію створення системи національної статистики України» та «Державну програму переходу до міжнародних стандартів обліку та статистики».

З 1998 р. відбулося реформування національної системи бухгалтерського обліку та затверджена Програма реформування системи

бухгалтерського обліку та її фінансування. Відповідно до цієї програми був прийнятий новий план рахунків, нові регістри та форми звітності.

Наступним етапом розвитку бухгалтерського обліку в країні стало прийняття Верховною радою України Закону України від 16 липня 1999 року «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», який визначає правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності. Подальшим кроком в реалізації обраного напрямку розвитку обліку стало підписання Президентом у 2011 році Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Отже, бухгалтерський облік активно розвивався протягом усієї історії нашої держави. Із проголошенням незалежності України розпочався важливий етап розвитку бухгалтерського обліку який триває і до сьогодні.

Література

1. Остап'юк М.Я. Історія бухгалтерського обліку: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / М. Я. Остап'юк, М. Р. Лучко, Й. Я. Даньків. - К.: Знання, 2005. - 276 с.
2. Бутинець Ф.Ф. Історія розвитку бухгалтерського обліку: Навч. посібник. У 2-х частинах. – Житомир: ЖТІ, 2001. – 512 с.
3. Сисоева І. М. Передумови виникнення облікової політики: історичний аспект / І. М. Сисоева // Галицький економічний вісник. – 2008. Вип. 2 (17). – С. 143–146.
4. Швец В. З історії розвитку українського бухгалтерського обліку (друга половина XIX - початок XX ст.) / В. Швец // Бухгалтерський облік і аудит. - 2002. - №7. - С. 28-31.

УДК 657.471:658.153

ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ГРОШОВІ ПОТОКИ В УПРАВЛІНСЬКОМУ ОБЛІКУ

Будник К. – ст. 3 курсу, гр. ОП-31; Сливка А. – ст. 5 курсу, гр. ОПДзвм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Ясишена В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

На сучасному етапі розвитку незалежної України в умовах ринкових реформ, при значному коливанні курсу валют, напруженій ситуації на Сході країни, значному рівні інфляції виникає питання з погіршення фінансового стану підприємств, зниження рентабельності і доходів.

Для прийняття правильних рішень щодо ефективного розвитку підприємства потрібно володіти інформацією про грошові потоки для того, щоб виробити чітку систему обліку управління і контролю. Тому необхідно розглянути перспективність використання інформації про грошові потоки в управлінському обліку з метою удосконалення управління ними.

Сьогодні для підвищення якості управлінських рішень на підприємстві набув актуальності управлінський облік. Він дозволяє швидко виявити поточні проблеми та необхідний для прийняття правильних перспективних управлінських рішень. Слід також зауважити, що проблемами значення управлінського обліку на підприємстві займалися вітчизняні та закордонні фахівці. Теоретичні і практичні питання управлінського обліку та його зв'язку з управлінням і ролі в інформаційній системі на підприємстві висвітлені в працях таких авторів, як: Т. Райс, Ф.Ф. Бутинець, Ю.В. Безверхня,

Н.В.Чижевська, М.О. Тупота, Ю.В. Кашинська, Л.І. Кіркеева, М.О. Лігненко, В.В. Ясишена та інших економістів, але, незважаючи на проведені дослідження, ця тема потребує вдосконалення, для прийняття ефективних рішень керівництвом по управлінню грошовими потоками.

Під управлінським обліком грошових потоків слід розуміти процес збирання, накопичення, оброблення, систематизації та передачі інформації внутрішнім користувачам про стан і рух грошових потоків у процесі господарської діяльності підприємства для здійснення їх аналізу, оптимізації, прогнозування, планування і контролю для прийняття управлінських рішень з метою підвищення якості використання грошових ресурсів [6, с.279].

Керівнику завжди потрібно знати реальний стан справ на підприємстві: про надходження та витрачання грошових активів, стан кредиторської та дебіторської заборгованості, рух виробничих запасів, необоротних активів, доходи від усіх видів діяльності та формування витрат на виробництві.

Для отримання найкращого ефективного результату діяльності свого підприємства, кожен керівник і фінансовий директор ставить цілі, планує, організовує контроль і обов'язково аналізує. Запроваджується система РАД: результат,